

LEGE CADRU

pentru prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora

CAPITOLUL I:

Principii și norme de bază

Art. 1. - (1) În spiritul respectului față de viață și ființe, Statul promovează protecția animalelor, condamnând orice acte de cruzime față de acestea.

(2) Statul va pune în practică normele, metodele și acțiunile formativ-educative care pot să contribuie la atingerea acestui scop, paralel cu preocupările vizând protecția mediului înconjurător.

Art. 2. - (1) În cuprinsul dispozițiilor prezentei legi, sub denumirea de animal se înțelege, dacă nu se face o altă specificare, orice viețuitoare neumană, aparținând grupului vertebratelor.

(2) Acțiunile educative privind prevenirea cruzimii și protecția animalelor vor avea în vedere și unele grupuri de animale nevertebrate, în special insecte, crustacee și moluște.

Art. 3. - Dispozițiile prezentei legi, privind prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora, sunt întemeiate pe următoarele principii și norme de bază:

a) animalele sunt ființe sensibile, capabile de suferință fizică și psihică, având și o valoare intrinsecă, în afara celei utilitare;

b) omul are obligația morală de a nu abuza de viața și serviciile animalelor, eliminând moartea lor ne-necesară și evitând sau reducând în cea mai mare măsură posibilă suferința pe care folosirea lor le-ar putea-o produce;

c) în situațiile, legal reglementate, în care suprimarea vieții unui animal poate fi admisă, aceasta trebuie să se producă numai prin procedee sau metode științific fundamentate, adecvate speciei și împrejurărilor, care pot să înlăture sau să reducă până la un nivel minimal suferința fizică și psihică a animalului.

Art. 4. - În spiritul prezentei legi, structurile legal constituite ale societății civile, au dreptul și acestora li se va acorda posibilitatea reală de a se implica în elaborarea Strategiei, Metodologiilor și Normelor de aplicare a acestei legi, precum și în aplicarea și supravegherea respectării ei după intrarea în vigoare.

CAPITOLUL II:

Prevenirea cruzimii față de orice animale și protecția lor

SECȚIUNEA 1:

Definiții și Dispoziții generale

Art. 5. - Constituie cruzime față de animale, în înțelesul prezentei legi, orice acțiune intenționată, efectuată în mod direct sau printr-o însărcinare dată altcuiva, orice omisiune cu bună știință a unor îndatoriri legal reglementate, care pot să aibă drept urmare o suferință fizică și/sau psihică a unui animal, ce putea fi evitată, vătămarea gravă a organismului sau moartea sa nejustificată în raport cu

normele legale, sau punerea în pericol neîndreptătită a vieții animalului, - indiferent dacă animalul aparține făptașului, altcuiva, nu are un proprietar ori custode, trăiește liber în natură sau este captiv.

Art. 6. - Sub incidența noțiunii de cruzime față de animale, definită în Art. 5, intră și se sancționează conform legii:

- a) omorârea nejustificată a unui animal, inclusiv tentativa;
- b) sacrificarea considerată admisibilă în raport cu normele legale, dar efectuată sau provocată în condiții de suferință ce putea fi înlăturată sau redusă până la cel mai scăzut nivel posibil, ținând seama de reglementările legale și de procedeele sau tehnicile recomandate de forurile naționale și internaționale competente, indiferent dacă suprimarea vieții animalului se face pentru consum alimentar, pentru obținerea de blănuri, în laboratoare sau în orice alte unități, locuri ori împrejurări, incluzând și animalele care trăiesc libere în natură sau se află în captivitate;
- c) chinuirea oricăror animale, prin manipulări ori fapte ca cele specificate în Art. 7, săvârșite sau favorizate cu bună știință, care pot să determine o suferință intensă sau prelungită ori repetată, indiferent dacă fapta a condus sau nu la moartea animalului;
- d) răul tratament al animalelor proprii, aflate în custodie sau cu care omul vine în contact în orice fel în cadrul ocupațiilor sale, prin comportamentul brutal sau neglijent, abuzul în utilizare, neacordarea condițiilor elementare necesare vieții și bunei-stări a acestor animale, precum și prin izgonirea sau părăsirea animalelor de muncă, utilitare de alt fel, sau de companie.

SECȚIUNEA 2: Chinuirea animalelor

Art. 7. - Constituie infracțiunea de chinuire a animalelor, de orice proveniență, fapte ca următoarele, săvârșite sau favorizate în condițiile prevăzute prin Art. 5 și Art. 6, a), b) și c):

- a) torturarea, mutilarea (în afara practicilor veterinare admise), sufocarea, otrăvirea în afara limitelor și metodelor legal reglementate în cazul unor rozătoare sau insecte dăunătoare, aplicate cu grija de a nu pune în pericol oamenii sau animale domestice, deasemenea incinerarea, îngroparea, jupuirea sau începerea oricărei prelucrări a corpului animalului după deces nesigur;
- b) organizarea, finanțarea sau încurajarea, inclusiv prin pariuri, a luptelor de animale de orice fel, sau a oricăror spectacole sângeroase implicând animale;
- c) uciderea în condiții provocatoare de suferințe intense sau prelungite a animalelor destinate consumului alimentar, în abatoare, ferme, unități de alimentație sau gospodării, fără respectarea prevederilor tehnice și de comportament uman prevăzute în Normele de aplicare conform Art. 37, necesare reducerii până la nivelul minim posibil a suferinței animalelor; deasemenea sacrificarea animalelor în locuri neautorizate, exceptând gospodăriile familiale pentru uzul propriu în cazul speciilor prevăzute în Normele Tehnice de aplicare;
- d) sacrificarea în condiții provocatoare de suferințe intense a animalelor din ferme, crescătorii sau gospodării individuale, pentru obținerea de blănuri, piei ori alte produse, precum și a animalelor sălbatice capturate în același scop, fără punerea în practică a normelor de euthanasie, pentru diversele specii în cauză, recomandate de experți pe plan internațional și acceptate pe plan național;
- e) uciderea ne-necesară sau provocarea unor suferințe intense, ce puteau fi evitate, animalelor folosite în scopuri științifice, fără respectarea legislației existente în acest domeniu;
- f) orice alte fapte care se încadrează în prevederile Art. 6, lit. a), b) și c) din prezenta lege.

SECȚIUNEA 3: Răul tratament al animalelor

Art. 8. - Constituie contravenția de rău tratament al animalelor, definit la Art. 6, lit. d), fapte ca următoarele:

- a) creșterea animalelor din ferme în condiții de aglomerare excesivă, prilejuind suferințe greu de suportat;
- b) transportul sau expunerea animalelor în condiții de înghesuire și durată excesivă, în poziții care le prilejuiesc suferințe sau neavând îndeajuns aer și apă;
- c) lipsirea unui animal propriu sau aflat în custodie, de hrană adecvată și apă în cantități suficiente, de un adăpost curat și aerisit, sau neacordarea unor posibilități minimale de mișcare;
- d) supunerea animalelor la munci mai presus de puterile lor, pentru care nu sunt apte în raport cu specia, vârsta, starea fizică, inclusiv o gestație înaintată, sau folosirea de juguri, hamuri nepotrivite, ce pot provoca suferințe;
- e) lovirea brutală sau înțeparea animalelor pentru a le forța să depună eforturi peste puterile lor sau pentru a sili să se ridice un animal căzut, suprasolicitat în muncă, rănit sau bolnav;
- f) nerespectarea odihnei necesare pentru animalele de muncă, sau ținerea lor excesivă sub intemperii;
- g) izgonirea sau lăsarea în părăsire a animalelor domestice de muncă, utilitare de alt fel sau de companie, care nu mai pot fi folosite fiind bătrâne, bolnave sau infirme;
- h) folosirea animalelor pentru concursuri, competiții de alergare, spectacole inclusiv cele de circ, filmări, reclame, exhibiții, distracții, sporturi, sau ținerea lor în grădini zoologice fără grija necesară pentru bună-starea și siguranța animalelor în cauză, ca și pentru soarta lor ulterioară;
- i) dresajul brutal al animalelor;
- j) iritarea, sperierea animalelor sau ațâțarea lor unele împotriva altora, ori împotriva oamenilor;
- k) lăsarea fără control strict a oricărui animal propriu sau aflat în custodie care ar putea fi agresiv față de oameni sau alte animale.

SECȚIUNEA 4: Acțiuni formativ-educative

Art. 9. - (1) Se va avea în vedere includerea, în programele destinate formării și perfecționării cadrelor de specialitate, tehnicienilor sau lucrătorilor din domeniile medical-veterinare, biologice și zootehnice, a noțiunilor cu caracter științific, tehnic și etic menite să asigure respectul față de viață și înlăturarea sau reducerea în cea mai largă măsură posibilă a suferinței animalelor asupra cărora se exercită activități umane.

(2) Vor fi desfășurate, cu sprijinul organizațiilor ne-guvernamentale de profil și al altor foruri, programe educative urmărind prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora.

(3) În toate situațiile în care s-au comis acte de cruzime față de animale și în primul rând în cazul minorilor, instanța de judecată poate să decidă și obligația pentru făptași de a participa la programe educative ale unor organizații de protecție a animalelor.

CAPITOLUL III:

Dispozițiuni suplimentare privind protecția animalelor de companie

SECȚIUNEA 1:

Norme generale și definiții

Art. 10. - Prin animale de companie, în cuprinsul prezentei legi, dacă nu se face o altă specificare, se înțelege: câini, pisici, păsări, pești, cai, unele rozătoare și alte animale pe care omul le ține în preajma sa ca animale de afecțiune sau și utilitare, în cuprinsul noțiunii de animale de companie, protejate prin lege, intrând și animalele, din categoriile menționate mai sus, care din orice motive se găsesc în situația de a fi animale fără stăpân.

Art. 11. - Sunt oprite și sancționate orice acte de cruzime, definite în articolele 5-6, față de animalele de companie, prin:

- a) omorârea;
- b) chinuirea;
- c) furtul;
- d) răul tratament;
- e) părăsirea lor.

SECȚIUNEA 2:

Protecția animalelor de companie care au un deținător

Art. 12. - Prin deținător al unui animal de companie se înțelege proprietarul sau posesorul de fapt al acestuia, sau un custode al animalului adică o persoană fizică, organizație, instituție sau agent economic care are în îngrijirea sa, asumată benevol ori printr-o obligație, animalul respectiv.

Art. 13. - (1) Deținătorii animalelor de companie au îndatorirea de a le crea condițiile elementare pentru bunăstarea și siguranța lor, spre a preveni pierderea sau accidentarea, deasemenea de a avea față de ele un comportament omenos și de a nu le lăsa în părăsire.

(2) Părăsirea animalelor în păduri sau locuri apropiate de acestea constituie o circumstanță agravantă.

Art. 14. - Câinii nu vor fi legați la punct fix cu lanțuri mai scurte de 1,5 m, sau vor fi legați cu posibilitatea culisării pe sârmă; se va folosi un dispozitiv de împiedicare a strangulării denumit vârtej și se va da câinilor posibilitatea mișcării libere la anumite intervale, în condiții de siguranță.

Art. 15. - (1) În situațiile de chinuire, rău tratament sau părăsire (abandonare) a animalelor de companie, pe lângă sancțiunea aplicată, instanța judecătorească sesizată poate să dispună: fie rămânerea animalului la deținătorul său pe baza unui angajament de tratament corespunzător luat de acesta, sub supravegherea unei persoane fizice sau juridice autorizate, fie încredințarea animalului unei Organizații Neguvernamentale sau unei persoane fizice care prezintă garanții de moralitate, cu participarea făptașului la costul întreținerii stabilită în raport cu situația materială a făptașului și împrejurările neîndeplinirii îndatoririlor.

(2) În situațiile de urgență în care rămânerea la deținătorul său reprezintă un pericol imediat pentru animal, o persoană autorizată sau o Organizație Neguvernamentală, al cărei domeniu

de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, poate ridica și prelua provizoriu animalul, înștiințând în scris deținătorul și instanța judecătorească, după caz.

Art. 16. - Animalele de companie din specii sau rase care pot, în unele situații, să prezinte pericolozitate, sau cele având un temperament înclinat spre agresivitate, vor fi ținute și supravegheate în condiții care pot să prevină orice accident pentru oameni sau animale; deținătorii vor aplica deasemenea măsurile educative potrivite, conform recomandărilor etologice și chinologice.

Art. 17. - Deținătorii animalelor de companie vor respecta normele de vaccinare antirabică stabilite de Agenția Națională Sanitară – Veterinară, precum și normele de înscriere și de identificare a câinilor.

Art. 18. - (1) Deținătorilor li se va recomanda, prin acțiuni de lămurire, sterilizarea medicală a animalelor de companie proprii, câini sau pisici, în măsura necesară pentru a preveni apariția puilor nedorți, ce ar putea conduce la abandonarea acestora și creșterea numărului animalelor fără stăpân.

(2) În același scop, se va avea în vedere limitarea frecvenței montelor.

(3) Prin programele prevăzute în Art. 23, vor fi create facilități pentru sterilizarea animalelor de companie.

Art. 19. - (1) Organizații Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, agenți economici sau persoane fizice pot înființa, cu respectarea normelor sanitare, Adăposturi sau Pensiuni de preluare în custodie, în vederea primirii animalelor de companie, pentru o perioadă în care deținătorii nu pot îngriji animalele, pe baza unui angajament prevăzând obligațiile asumate reciproc, cu menționarea semnalmentelor animalului.

(2) Pot fi înființate deasemenea secții de preluare în custodie, de la deținătorii animalelor de companie, în Adăposturile de protecție prevăzute conf. Art. 29, în situațiile specificate prin alin. (1) al prezentului articol.

SECȚIUNEA 3:

Protecția animalelor de companie care nu au un deținător (fără stăpân) și prevenirea apariției, sau creșterii numărului acestor animale

Art. 20. - (1) Animalele de companie denumite fără stăpân sunt cele care nu au un deținător, proprietar sau custode, ori se găsesc în afara locuinței sau gospodăriei deținătorului și supravegheerii acestuia, prin pierdere, abandonare, rătăcire ori din alte motive.

(2) Animalele la care se referă alineatul precedent sunt deasemenea ocrotite prin lege, paralel cu măsurile care privesc prevenirea apariției sau creșterii numărului lor și protecția sănătății publice.

Art. 21. - Prevenirea apariției și creșterii numărului animalelor de companie fără stăpân se efectuează în principal prin:

- a) aplicarea dispozițiilor prezentei legi referitoare la îndatoririle deținătorilor animalelor de companie în ceea ce privește evitarea pierderii și neabandonarea acestora;
- b) limitarea reproducerii animalelor de companie care au un deținător, precum și sterilizarea în proporție cât mai ridicată a celor fără stăpân;
- c) acțiunile de protecție a animalelor în cazul demolărilor sau unor calamități.

Art. 22. - (1) Limitarea reproducției animalelor de companie se va obține prin metodele recomandate în medicina veterinară.

(2) Intervențiile efectuate de cadre medicale veterinare, asupra femelelor sau masculilor, în vederea suprimării capacității de procreare a animalului prin metode chirurgicale sau produse medicamentoase validate, sunt denumite în prezenta lege sterilizare (castrare).

Art. 23. - (1) Cadrul organizatoric și metodologic al sterilizării animalelor de companie, cu sau fără deținător, în clinicile, dispensarele, cabinetele sau eventual ambulatoriile medicale veterinare, va fi stabilit printr-un Program elaborat de către organele sanitare – veterinare, în colaboare cu reprezentanți autorizați ai Organizațiilor Neguvernamentale și ai administrațiilor publice locale, solicitându-se și sprijinul clinicilor universitare veterinare.

(2) Deținătorii cu posibilități materiale reduse, persoanele handicapate, precum și Organizațiile Neguvernamentale, instituțiile, agenții economici, asociațiile de proprietari sau persoanele fizice care ocrotesc animalele fără stăpân ori le-au preluat dintr-un Adăpost de protecție vor putea beneficia de reduceri sau scutiri de plată, după caz, pentru sterilizarea acestor animale, în condițiile ce vor fi specificate în programele privind sterilizarea animalelor de companie, prevăzute în alineatul precedent.

Art. 24. - Ansamblul măsurilor de protecție a animalelor de companie care nu au un deținător, precum și de prevenire a apariției sau creșterii numărului animalelor din această categorie, va fi inițiat, coordonat și controlat printr-o colaborare cu caracter permanent, între reprezentanți autorizați ai Administrației publice locale, ai forurilor sanitare - veterinare precum și ai Organizațiilor Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, pe baza unui Program comun ce va fi întocmit în raport cu condițiile concrete existente, în deplină concordanță cu spiritul și dispozițiile prezentei legi.

Art. 25. - (1) Un reprezentant al Primăriei va primi sarcina de a sprijini, sub directivele conducerii Primăriei, supravegherea și protecția animalelor din teritoriu, în permanentă colaborare cu Organizațiile Neguvernamentale și cu organele sanitare - veterinare, cu stricta respectare a Programului comun întocmit conform Art. 24.

(2) În localitățile în care există Organizații Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, sarcina de a coordona supravegherea și protecția animalelor din teritoriu poate fi atribuită reprezentanților acestora, cu acordul și cu sprijinul inclusiv logistic al Administrației publice locale și al forurilor sanitare - veterinare, cu condiția ca între reprezentanții Organizațiilor respective să existe și cel puțin un medic veterinar sau uman.

Art. 26. - (1) În cadrul Programului comun întocmit conform Art. 24, se va prevedea organizarea, în localități sau grupuri de localități apropiate, a unor Refugii pentru cazarea provizorie și sterilizarea câinilor fără stăpân, care vor funcționa printr-o colaborare a organelor sanitare - veterinare, Organizațiilor Neguvernamentale interesate al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, și administrațiilor publice locale, cu mijloace puse la dispoziție de către Primării, suplimentate prin sponsorizări și/sau alte modalități de sprijin.

(2) Conducerea fiecărui Refugiu va fi stabilită cu acordul participanților la Programul comun, în care se va preciza și eventuala titulatură aleasă pentru Refugiul respectiv.

(3) În aceste Refugii vor putea fi aduși câini considerați fără stăpân, capturați în condiții netraumatizante, cu indicarea exactă a locului de unde provine animalul și vor fi asigurate condiții pentru cazarea provizorie, igienă și tratament omenos al animalelor, control medical și unele tratamente medicale de urgență, deparazitare, vaccinare și sterilizare. Sterilizarea câinilor va putea fi efectuată în raport cu condițiile locale, în cadrul Refugiului și/sau printr-o colaborare a acestuia

cu Dispensare, Cabinete sau Clinici Veterinare. Vor fi asigurate și produsele medicamentoase necesare pentru eventuala euthanasie, în condiții strict umanitare, a câinilor aflați în situații extreme, cu respectarea deplină a criteriilor și normelor prevăzute pentru aceasta în Art. 27 alin. (9) și Art. 28.

(4) Refugiile pentru cazarea provizorie și sterilizarea câinilor considerați fără stăpân, sau de pripas, prevăzute în alineatele (1-3) și funcționând în condițiile prezentei legi, înlocuiesc, inclusiv ca denumire, vechile Ecarisaje, cu sarcini modificate.

Art. 27. – (1) Câinii de pripas pot fi ridicați de Organizațiile Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, sau de către Serviciile locale pentru Supravegherea și Protecția Animalelor și transportați în Refugiul de cazare provizorie sau într-un Adăpost de protecție.

(2) Fiecărui câine i se va atribui un indicativ numeric atașat de un colier și i se va întocmi o fișă, sau se vor face mențiuni într-un registru, cuprinzând: indicativul numeric, semnalmente, data și locul de unde a fost ridicat, date medicale, eventuale observații, măsurile ulterioare luate pentru animal, numărul de tatuaj definitiv când este cazul.

(3) Câinii revendicați de către deținătorii lor vor fi predați acestora, iar cei nerevendicați într-un interval de 14 zile vor putea fi cedați unui Adăpost de protecție sau unei Organizații Neguvernamentale interesate, al cărei domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, și deasemenea unor persoane doritoare care prezintă garanții de moralitate, cu înscrierea datelor de identitate și a adresei acestora în fișa animalului, pe baza unui angajament de tratament omenos. Cedarea se va face cu avizul conducerii Refugiului și al delegatului Organizației Neguvernamentale care sprijină unitatea, după deparazitare și vaccinare antirabică, precum și castrare după caz.

(4) Câini sănătoși și blânzi, care nu au intrat într-una din categoriile prevăzute în alin. (3), vor putea fi readuși, după deparazitare, vaccinare antirabică și sterilizare (cu marcarea standardizată pentru atestarea sterilizării), în teritoriul de unde au fost ridicați și unde sunt adaptați, fiind acceptați de comunitatea umană respectivă, aceste animale având statutul de câini comunitari.

(5) Comunității umane în care câinii comunitari sunt reintegrați, i se va aduce la cunoștință situația de câini comunitari a acestor animale, deparazitate, vaccinate și sterilizate, și i se va preda carnetul sau fișa de sănătate a animalului; comunitățile sau persoanele în cauză vor ține legătura cu o organizație de protecție sau cu un dispensar ori cabinet medical veterinar, pentru revaccinări obligatorii ori eventuale probleme ulterioare.

(6) Marcarea standardizată a acestor câini, atestând sterilizarea, se va face prin procedee adecvate.

(7) Nu vor fi readuși în același teritoriu câinii proveniți din locuri care prezintă contraindicații sub aspect sanitar sau de altă natură, ca: gropi de gunoi comunale, apropierea unor păduri în care ar exista un rezervor sălbatic de virus rabic, locuri de circulație rutieră foarte intensă, proximitatea unor piste de aeroport, sau vecinătatea unor terenuri agricole dacă sunt plângeri; pentru acești câini se va recurge la alte locuri sau forme de protejare.

(8) Câinii cu afecțiuni vindecabile vor fi îngrijiți în Refugiu, Adăpost sau într-o Clinică veterinară (prin grupul de protecție de pe lângă Refugiu sau Adăpost), iar cei cu un comportament aparent agresiv vor putea fi trecuți, după sterilizare, într-un Adăpost de protecție, în vederea eliminării stresului, asigurării unei relații corecte animal – om și unei modalități ulterioare de protecție, cu supravegherea necesară.

(9) Vor putea fi indicați pentru euthanasie, în condiții medicale și de comportament stricte, specificate în Art. 28, numai câinii care prezintă boli grave incurabile, infirmități nerecuperabile grave care le îngreunează supraviețuirea, sau cei care prezintă pericolozitate, după o judicioasă evaluare efectuată în conformitate cu dispozițiile alin. (1) și (2) din articolul menționat.

(10) Sunt considerați câini comunitari nu numai cei care au trecut printr-un Refugiu și au fost readuși în teritoriu în condițiile prevăzute în prezentul articol, ci și câinii de

pripas care, fără să fi trecut printr-un Refugiu, au fost controlați medical, deparazitați, vaccinați antirabic și sterilizați, fiind apoi readuși în ambient în condiții similare.

Art. 28. – (1) Situațiile specificate în alin. (9) al Art. 27, în limitele cărora poate fi admisă euthanasia câinilor fără deținător, vor face, pentru fiecare caz în parte, obiectul unei evaluări atente de către o comisie din care vor face parte medicul veterinar și reprezentanți autorizați ai organizației sau grupului de protecție de pe lângă Refugiul pentru cazare provizorie.

(2) Pentru situațiile considerate de pericolozitate sub aspect comportamental, se va face distincția față de aparenta agresivitate datorată stresului capturării și fricii, ce poate fi înlăturată printr-un comportament omenos, sau față de cea datorată unor situații pe care le poate elimina sterilizarea.

(3) Pot fi exceptate, de la suprimarea vieții, animale făcând parte din categoriile admisibile pentru euthanasie, pe care o organizație sau persoană dorește și se angajează să le preia sub îngrijire și supraveghere, în condiții corespunzătoare legii.

(4) Euthanasia câinilor, respectiv suprimarea vieții lor în condiții umanitare, cu evitarea totală sau în cea mai largă măsură posibilă a suferinței fizice și psihice, în situațiile delimitate prin Art. 27 alin. (9) și Art. 28 alin. (1-3), va fi practică numai de către personalul medical, prin folosirea unor substanțe medicamentoase și modalități de administrare cu acțiune letală certă numai după instalarea stării de inconștiență; substanțele și modalitățile de administrare folosite vor fi acelea selectate pe baze științifice, recomandate pe plan internațional și acceptate pe plan național, pentru această specie, stabilite prin Programul comun prevăzut în Art. 24.

(5) Pe lângă respectarea condițiilor științifice și tehnice, se va asigura un comportament omenos față de animal de către întregul personal implicat în efectuarea euthanasiei.

(6) Animalele euthanasiat vor fi observate în continuare de către personalul competent până la certitudinea decesului și nu se va permite ridicarea cadavrelor înainte ca decesul să fie sigur.

(7) Pentru fiecare euthanasie se va întocmi un protocol.

(8) Nici un animal, indiferent de proveniența sa: Refugiu pentru cazarea provizorie a câinilor, Adăpost de protecție sau teritoriu, nu va fi euthanasiat decât în situațiile și prin metodele delimitate în Art. 27 alin. (9) și Art. 28 ale prezentei legi.

Art. 29. – (1) Administrațiile publice locale, singure sau asociate, vor putea înființa Adăposturi de protecție a animalelor de companie fără stăpân. Asemenea Adăposturi pot fi înființate și de Organizații Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret.

(2) Adăposturile de protecție vor putea primi, în funcție de capacitatea disponibilă, animale de companie găsite în teritoriu, abandonate sau aflate în pericol și deasemenea câini preluați dintr-un Refugiu pentru cazarea provizorie și sterilizare.

(3) Adăposturile de protecție vor putea avea și secții de primire în custodie cu plată, pentru situații și perioade în care deținătorul nu poate îngriji animalul, conform Art. 19.

(4) Preluarea definitivă a unui animal dintr-un Adăpost, sub formă de adoptare, sau preluarea temporară în custodie a unui animal, se va putea face (după examinarea condițiilor existente pentru bună-starea și siguranța animalului) pe baza unui angajament scris, cu menționarea exactă a semnalmentelor animalului precum și a datelor de identitate și adresei persoanelor.

(5) Persoane sau organizații, care nu dispun de condițiile necesare pentru a prelua un animal din Adăpost, se pot considera ocrotitori ai unui animal care rămâne pe loc în Adăpost, participând total sau parțial la întreținerea acestuia, pe baza unui angajament; animalul respectiv nu va fi cedat altcuiva fără consimțământul persoanei sau organizației care îl ocrotește.

(6) Adăposturile se vor afla sub supravegherea sanitară a unui medic veterinar desemnat, care va efectua și vaccinările cerute de normele sanitare-veterinare, precum și unele tratamente.

(7) În Adăposturi, sau în servicii ori cabinete veterinare cu care acestea sunt în legătură, se poate efectua și sterilizarea animalelor, precum și eventuala euthanasie a unor animale din efectivul acestora doar în modalitățile și situațiile prevăzute în lege.

Art. 30. - Având în vedere rolul lor ecologic, pisicile considerate fără un deținător sau cele aflate prin pierdere, rătăcire ori alte împrejurări în afara gospodăriei și supravegherii acestuia, nu fac în general obiectul unor acțiuni de ridicare prin organe depinzând de administrațiile publice locale; protecția lor se efectuează conform normelor privitoare la animalele de companie, iar controlul populației feline se realizează prin sterilizări în raport cu necesitățile. Animalele vaccinate antirabic (dacă normele sanitare prevăd aceasta), sterilizate și marcate pot fi readuse în mediul adecvat.

Art. 31. - Animalele de companie nu pot fi capturate sau vândute și ucise în scopul obținerii de piei sau blănuri.

SECȚIUNEA 4: **Prevederi diverse**

Art. 32. - În cazul demolărilor, sau unor acțiuni de amenajare a teritoriului, serviciile locale de supraveghere și protecție a animalelor, Administrațiile publice locale, Organizațiile Neguvernamentale și forurile sanitare - veterinare vor întocmi un program de protecție a animalelor de companie care se găsesc în risc de abandonare sau au rămas de pripas, prin acțiuni de lămurire a publicului, plasamente în familii sau Adăposturi, preluări în custodie și sterilizări, în vederea controlului populației canine sau feline și evitării creșterii numărului animalelor fără deținător.

Art. 33. - Nici un animal de companie nu va putea fi vândut sau cedat dintr-un Refugiu ori Adăpost, unei persoane sub vârsta de 16 ani, fără consimțământul expres al părinților sau al altei persoane care exercită responsabilitățile parentale.

Art. 34. - Animalele din următoarele grupe, dintre cele considerate a avea o dezvoltare neuro-psihică superioară și anume: primate, câini, pisici, cai și delfini, nu pot fi ucise pentru consumul alimentar.

Art. 35. - Nu se încurajează ținerea unor specimene din fauna sălbatică drept animale de companie, iar scoaterea din mediul natural a unor exemplare din specii sălbatice este interzisă dacă aceasta pune în pericol soarta animalului sau speciei respective.

CAPITOLUL IV:

Dispoziții suplimentare privind protecția unor animale din categorii specifice

Art. 36. - Potrivit prezentei legi sunt considerate animale din categorii specifice următoarele: cele folosite pentru experimente și alte proceduri în scopuri științifice, animalele destinate consumului alimentar, cele destinate obținerii de blănuri, animalele din grădinile zoologice sau parcuri, menajerii, precum și animalele sălbatice trăind libere în natură.

Art. 37. – Protecția animalelor în domeniul experimentării și al altor proceduri în scopuri științifice se reglementează prin prevederi dezvoltate într-o normă juridică separată, pe baza următoarelor principii care urmează să constituie o interfață știință – etică:

a) reducerea experimentelor și altor proceduri în scopuri științifice pe animale, prin eliminarea acelor care nu au o utilitate reală pentru sănătatea și bunăstarea oamenilor lor și animalelor, pentru protecția mediului ori pentru un progres de valoare al cunoștințelor științifice, precum și prin limitarea numărului animalelor folosite într-un experiment la cel necesar pentru valabilitatea științifică a rezultatelor;

b) înlocuirea experimentelor sau a altor proceduri pe animale care pot genera suferință și/sau moarte, prin metode alternative științifice acceptabile, validate, ce nu folosesc modelul animal viu, în toate situațiile în care această înlocuire este posibilă fără prejudicii asupra scopului urmărit; totodată, încurajarea elaborării, validării și implementării metodelor alternative validate, inclusiv a celor destinate învățământului;

c) umanizarea respectiv perfecționarea metodelor și tehnicilor folosite pe animale, în experimente sau alte proceduri, în vederea evitării sau minimizării suferinței fizice și psihice; totodată, alegerea modelelor experimentale mai puțin traumatizante, în toate situațiile în care această opțiune este posibilă;

d) efectuarea experimentelor și altor proceduri pe animale, în scopuri științifice, numai pe baza autorizațiilor acordate, pentru instituțiile, persoanele responsabile și experimentele sau procedurile în cauză, conform normelor stabilite; păstrarea unei evidențe a autorizațiilor acordate;

e) reglementarea procurării animalelor utilizate în acord cu normele europene existente în acest sens; reglementarea și controlul întreținerii animalelor în instituțiile utilizatoare;

f) evaluarea judicioasă, sub aspect științific și etic, a fiecărui proiect de experiment, conform regulilor precizate în norma juridică separată, și asigurarea respectării prevederilor care urmăresc evitarea sau minimizarea suferinței animalului în cursul experimentului;

g) reglementarea conduitei, în spirit de protecție, privind soarta animalului rămas în viață după experiment;

h) pregătirea adecvată, sub aspect științific, tehnic și etic, a personalului implicat în efectuarea de experimente sau proceduri în scopuri științifice;

i) difuzarea, inclusiv la nivelul învățământului de profil, a normelor care pot să contribuie la realizarea unei interfețe știință – etică în domeniul considerat;

j) promovarea unei atitudini de respect și bunăvoință față de animalele de laborator, considerate ca ființe sensibile, capabile de a suferi și de a memora suferința;

k) crearea cadrului organizatoric necesar protecției animalelor în domeniul experimentării științifice, în spiritul interfeței știință – etică, prin înființarea comitetelor instituționale pentru etică și pentru protecția animalelor în cadrul instituțiilor implicate, cu atribuții reglementate, precum și a unei comisii centrale pentru etică și coordonare în problemele experimentării animale, cu atribuții de avizare, la nivel național, în acest domeniu;

l) ansamblul prevederilor de protecție la care se referă principiile enunțate mai sus se referă la animalele vertebrate, inclusiv forme larvare autonome și/sau capabile de reproducere, dar măsuri elementare de evitare a suferinței se extind și asupra unora dintre nevertebrate.

Art. 38. - (1) În vederea elaborării Normelor Tehnice de Aplicare a dispozițiilor cuprinse în Articolele 1-8 cu privire la prevenirea cruzimii față de următoarele două categorii de animale cu caracter specific:

a) animale domestice destinate consumului alimentar, din ferme, gospodării sau crescătorii cu acest profil de toate categoriile, abatoare de orice fel, animale în curs de transport, precum și

b) animale crescute sau capturate pentru obținerea de blănuri, se va constitui, în termen de 45 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi-cadru, o comisie de lucru formată din reprezentanți ai: Ministerelor Agriculturii și Alimentației, Industriei și Comerțului, Învățământului Superior medical-veterinar și zootehnic, Agenției Naționale Sanitare -

Veterinare, precum și reprezentanți ai Organizațiilor Neguvernamentale, inclusiv din sfera protecției animalelor, care, în termen maxim de 3 luni va redacta și supune spre adoptare Normele tehnice respective.

(2) Normele tehnice de protecție a animalelor, pentru categoriile menționate în alin. (1), vor urmări evitarea sau reducerea la cel mai scăzut nivel posibil a suferinței fizice și psihice a animalelor respective, în creșterea, capturarea, transportul sau sacrificarea lor, în raport cu standardele științifice, tehnice și etice actuale.

(3) În termen de 60 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va constitui o Comisie de lucru formată din reprezentanți ai Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, ai forurilor ecologiste din România, Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi și altor Organizații Neguvernamentale, inclusiv din sfera protecției animalelor, precum și ai Agenției Naționale Sanitare - Veterinare, care va elabora și propune, într-un interval maxim de 3 luni Norme tehnice de aplicare pentru prevenirea abuzurilor și actelor de cruzime față de animalele sălbatice trăind libere în natură sau captive.

Art. 39. - În situațiile create prin producerea unor calamități naturale sau prin acțiuni de amenajare a teritoriului, care pot avea ca urmare perturbarea habitatului, organele de administrație publică locală sau teritorială și echipele de intervenție, care au ca prim obiectiv protecția oamenilor și bunurilor, se vor preocupa și de salvarea animalelor, atât domestice cât și sălbatice.

CAPITOLUL V:

Constatarea încălcării legii și sancțiuni

Art. 40. - Încălcarea dispozițiilor Legii, precum și a Normelor de aplicare a acesteia, privind animale de orice categorie, se va constata prin proces verbal întocmit de către: inspectorii-delegați ai Organizațiilor Neguvernamentale interesate, al căror domeniu de activitate vizează protecția animalelor, protecția mediului, caritate sau tineret, precum și ai asociațiilor chinologice; inspectori veterinari; medici veterinari sau umani în exercițiul funcțiunii în localitatea sau zona respectivă; reprezentanți ai administrației publice locale sau teritoriale, precum și ai Agenției Naționale de Protecție a Mediului; cadre de Poliție și Jandarmerie; agenți vamali și grăniceri la punctele de frontieră.

Art. 41. - (1) Inspectorii la care se referă Art. 40 au dreptul de a constata modul în care este respectată prezenta lege în orice unități, locuri sau situații la care se referă prevederile acesteia, sesizând forurile tutelare ale unităților în cauză precum și instanțele judecătorești dacă este cazul.

(2) Organizațiile menționate în Art. 40 se pot constitui parte civilă în procesele respective.

Art. 42. - Procesele verbale prin care se constată acte de cruzime față de animale, înaintate instanțelor judecătorești, nu pot fi anulate pentru vicii de formă, ele putând fi completate și de către instanță cu datele care lipsesc.

Art. 43. - (1) Constituie infracțiuni actele de omorâre nejustificată și/sau chinuire a animalelor specificate prin Art. 6 literele a), b) c) și Art. 7, precum și actele de omorâre nejustificată și/sau chinuire a animalelor specificate în Articolele 11 (literele a), b) și c)), 13 (alin. 2), 31, 34.

(2) Aceste infracțiuni se sancționează prin închisoare de la 6 luni până la 5 ani, sau amendă de la 5 milioane lei până la 20 de milioane lei pentru persoane fizice și între 10 și 30 milioane lei pentru persoane juridice.

Art. 44. – (1) Constituie contravenția de rău tratament al animalelor, actele definite prin Art. 6 (litera d)) și specificate în Art. 8, precum și încălcarea dispozițiilor Articolelor 11 (literele d) și e)), 13 (alin. 1), 14, 16, 33, 35.

(2) Aceste contravenții se sancționează prin amendă de la 500000 până la 3 milioane lei pentru persoane fizice și între 1 și 5 milioane lei pentru persoane juridice.

Art. 45. - În cazul în care într-o instituție ori unitate economică, sau în cadrul oricărei alte persoane juridice, s-a produs încălcarea ori neîndeplinirea unor dispoziții ale legii privind prevenirea cruzimii și protecția animalelor, din ordinul, toleranța, neglijența sau prin acțiunea directă a responsabililor ori angajaților, se vor aplica sancțiuni disciplinare, ultima sancțiune fiind desfacerea contractului de muncă sau excluderea din organizația respectivă și se va putea iniția o procedură juridică după caz.

Art. 46. - Complementar pedepselor prevăzute în Articolele 43 – 45 instanța judecătorească poate dispune prin hotărâre următoarele:

- a) orice animal vătămat sau aflat în pericol poate fi ridicat de la deținătorul său, ori lăsat pe loc la acesta în condiții asemănătoare celor specificate în Art. 15;
- b) persoanei aflate în culpă i se poate interzice să mai aibă un animal în proprietate sau în custodie pentru o perioadă determinată;
- c) făptașii pot fi obligați să participe la costul îngrijirii medicale a animalului vătămat din culpă;
- d) făptașii pot fi obligați să participe la un program educativ al unei Organizații Neguvernamentale; în caz de refuz se va aplica o amendă între 500000 și 1000000 lei.

CAPITOLUL VI:

Dispoziții finale

Art. 47. - Pe data intrării în vigoare, orice dispoziție contrară prezentei legi se abrogă. Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Art. 48. - Acoperirea financiară a prevederilor prezentei legi se va face prin:

- a) fonduri extra-bugetare;
- b) veniturile rezultate din amenzi aplicate pentru nerespectarea prevederilor legii, repartizate în mod egal între Agenția Națională Sanitară - Veterinară, Departamentul Administrației Publice Locale și Organizațiile Neguvernamentale implicate în aplicarea prezentei legi;
- c) subvenții;
- d) donații;
- e) sponsorizări;
- f) solicitarea de către Guvern a unor fonduri nerambursabile pentru implementarea legii, în cadrul unor Programe Internaționale.

Art. 49. - În termen de 60 zile de la publicarea prezentei legi, Secretariatul General al Guvernului, Departamentul Administrației Publice Locale, Ministerul Agriculturii și Alimentației, Ministerul Industriei și Comerțului, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerul Educației Naționale, Ministerul de Interne, al Apărării, al Justiției și al Finanțelor, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și alte Asociații de profil, precum și reprezentanți autorizați ai Organizațiilor Neguvernamentale implicate vor emite instrucțiuni de aplicare.